

El camí progressa fent ara un petit repetjó, més endavant algun suau revolt. A les envistes de Can Cònsol contrasten a ponent la bellesa aspre del conreu de Gallecs, perfectament alineats traçats gairebé en perfecta geometria, esperant una paleta impacient, com aquella de Van Gog, per representar-nos en la seva quieta alineació, només interrompuda pels torrats dels castanyers, els plàtans; a llevant a baix la més o menys desordenada vista de l'Eixample de Parets.

Progressant per entre els conreus amb els primers brins de l'ordi o la civada que omplen de vida la terra on abans els pagesos de Mollet hi tenien la vinya, que era un conreu majoritari i ja desaparegut del tot, el continua ara lleugerament encaixonat entre marges amb tres o quatre lleugeres capçades d'alzinois tendres, s'acosta a Can Cònsol, amb el camí de la Casa Nova de Can Vila que baixa a llevant cap a aquest, envoltat per un silenci total.

Ran la cara de ponent del pas en lloc ben situat la casa de Can Cònsol, on el cònsol d'Holanda a Barcelona va construir-se aquesta casa, d'àmplia porta d'entrada amb volta a plec de llibre, amb baix i dalt, golfes i coberta a dues aigües, ara equipament de la Generalitat, en el punt conegut com el turó de Can Cònsol, encara que la part lleugerament més elevada queda en el costat de llevant, en una terra de secà propietat de la Torre de Malla, on s'hi fan cereals; poc més endavant en una cruïlla de camins que travessa el camí de la Torre de Malla amb la casa a sota i més endavant el petit bosc de pi que queda d'aquest mas, ara protegit i coronat per un turó anomenat del Gurugú.

Amb un lleuger vaivé continua de cara al nord fins travessar la carretera de Granollers a Sabadell i s'endinsa pel mig d'un bosc de pi i alzina, roures escadussers i un sotabosc de gatoses ara ben florides amb la seva bella flor groga, com la del romaní lilosa amb les puntes gairebé arribant al blanc lluminós, amb estepes sorrudes.

El camí aspre, denota el llarg temps de sequera amb ferradures de cavalls ben marcades al terra. Es passa per terres de Palau de Plegamans i després de les urbanitzacions es pot baixar de cara al fondal de Paludàries, i de cara al nord arribem a aquesta bellíssima, silenciosa i abandonada vall.

Nosaltres tanmateix, férem el camí de la carretera de Granollers a Sabadell fins a la cruïlla amb el camí de la Torre de la Malla, baixant al fons de la vall que romanía quieta i expectant enmig d'una broma matinal i humida, silenciosa, amatent al nostre pas, que perlejava les puntes dels brins dels camps tot just començant a esclatar a terra novella; el matí s'anava aixecant poc a poc fins oferir-nos un dia brillant i obert quan pararem a esmorzar ran la

riera. Després guanyariem la serra de Bandolers, serra del costat de ponent de la parròquia, pel carener de la qual hi corre el límit termenal amb Santa Perpètua de Mogoda. Antigament coberta de bosc que facilitava la feina a les colles de facinerosos, que aprofitaven l'espessor de l'arbreda per robar els pagesos quan anaven a Sabadell. També anomenada la serra de cal Traïdor la part més propera a la casa, amb la petita elevació a migdia d'on estava situada aquesta masia, coneguda com a turó de cal Traïdor, d'aquesta casa avui ja no en queda res, només un petit vestigi de quatre pedres. Nom dramàtic el que tenia aquesta casa, on diuen que hi tenien unes barraques plenes de gossos i quan les gosses anaven altes en venien de tot arreu, comenten que la vella de la casa si trobava un gos foraster enganxat a una de les seves femelles el capava; així quan la gent veia aquell pobre animal, comentava, aquest ja ha passat per Cal

Santa Maria de Gallecs. Foto A. Garcia

Traïdor. Per això diuen que el motiu i nom de casa va néixer d'aquesta circumstància.

Visitarem la bellíssima església romànica de Santa Maria de Gallecs i després baixarem per entre la verneda de can Blanc que no en té de verns, és una llarga platanareda, amb plàtans altíssims que tamisen l'entrada de la llum i aconseguen donar al lloc uns breus contrastos de llum i jocs efímers en les gammes més lluminoses, els arbres situats a cada costat del torrent Caganell, des del sot de l'església de Santa Maria de Gallecs en direcció sud.

Després de travessar la carretera vora can Jornet, recuperarem el camí de Paludàries per retornar de cara al nord, al lloc de sortida.

Vocal: Enric Garcia-Pey